

[Industriministeren]

få øgede midler at arbejde med for årene 1988, 1989 og 1990.

Man har i forbindelse med diskussionen om ressourcellokering også været inde på spørgsmålet om afgifter, moms etc. Lad mig bare her gøre det helt klart, at regeringen for nærværende ingen planer har om at ændre momssatserne, hverken i al almindelighed eller momsen på søvn, altså ikke har nogen planer om at lave differentierede momssystemer. Jeg er også enig i, at det ikke er det, som netop i denne situation nødvendigvis er det mest afgørende for branchen. Men når det er nævnt i redegørelsen, er det naturligvis med henblik på, at vi er opmærksomme på det, hvis vi på disse områder skaber nye barrierer, og at vi prøver at tilrettelægge det på en sådan måde, at det er smidigst og bedst muligt, og virker bedst i relation til erhvervet. Man kan jo nemlig betragte dette som en investering. Det er den betragtning, vi må anlægge fra et statsfinansielt synspunkt. Hvis vi kommer med midler, hvad enten det er lettelser eller i form af yderligere bevillinger, kan det kun retfærdiggøres ud fra synspunktet, at 1 kr. anvendt her kan give mindst 2 kr. igen inden for en overskuelig tid.

Det andet store hovedpunkt, jeg synes er kommet frem i debatten, er fru Aase Olesens indlæg om en målsætningsdebat. Jeg synes, det er et spændende tema at tage op. Jeg havde måske forventet, at fru Aase Olesen med sit dybe engagement i lukkeloven ikke ville have undladt at nævne dette, men jeg tager det ikke nødvendigvis som udtryk for, at spørgsmålet om lukkelov ikke fortsat har fru Aase Olesens og Det Radikale Venstres store interesse. Jeg kan også her tilkendegive, at vi netop er i gang med at bearbejde det område, og jeg skal gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt, nemlig at udvalgsarbejdet ikke skal være en syltekrukke, men skal være afsluttet inden udgangen af 1987. I den flæthed, som jeg håber kommer ud af indstillingen fra udvalget, er det regeringens tanke at fremsætte et lovforslag om en ændring af lukkeloven med hensyn til åbningstider i foråret 1988. Jeg glæder mig til selv at kunne gøre det.

Målsætningsdebatten er spændende; den slår på noget virkelig politisk, nemlig i hvilken grad vi fra politisk side skal styre dette erhvervs udvikling.

Nogle af de bemærkninger, fru Aase Olesen kom med, kunne få det til at risle koldt ned ad ryggen på mig, fordi det lød som en meget stærk styring af dette erhverv fra politikernes side, og er der noget, politikere ikke egner sig til, er det i detaljer at styre erhverv. Alle erfaringer viser dette. Det bliver et dødvande, vi går ind i. Vi tager al dynamikken ud af erhvervene. Alle erfaringer taler om, at det bestemt ikke er den måde, vi skal gøre det på.

Regeringen har den helt klare opfattelse, at vores opgave i så henseende er at skabe nogle vilkår for turistbranchens udvikling, som er så gode, at denne branche virkelig kan forfølge disse mål og de potentielle muligheder, der findes for at skabe en kraftig vækst på dette område.

Jeg er selvfølgelig meget enig i, at der ikke skal være tale om en sådan udvikling på bekostning af alt; her siger redegørelsen også meget tydeligt, at der er hensyn at tage over for hele miljøet. Men det er så vores opgave som politikere at sikre, at der ikke med den udvikling, der kan komme, vil ske nedslidning eller ødelæggelser miljømæssigt på den ene eller den anden måde. Jeg nærer ikke under nogen form den store frygt for, at noget sådant skal ske, men det er klart, at med den vægt, vi alle her i Folketinget lægger på miljøet, skal vi naturligvis være opmærksomme på det.

Det er også derfor, vi lægger op til såvel en geografisk som en tidsmæssig spredning. Det er af stor betydning netop for at få så jævn en belastning i Danmark af vort landskab som muligt. Det giver den største tilfredshed for turisten, og det gør det så sandelig også for danskerne.

Fru Aase Olesen siger, at vi skal satse således, at de turister, der kommer, er dem, som går efter den økologiske turisme, dem, hvis målsætning er det rene, det sunde og det trygge. Jeg ved ikke, om det er en grænsekontrol, vi her skal tale om, således at vi kun slipper dem ind, der lige præcis synes, at dette er den rigtige måde at være turist på. Jeg vægrer mig ved at tro, at der er tale om sådanne ideer. Vi har brug for bredde. Med de tilbud, vi har at give turisterne, og som skal udvikles, må vi se på kvaliteten, det segment, som er de turister, der kan betale den høje pris, men jeg kan roligt sige, at vi ikke får